

Sygn. akt V CSK 513/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku J. O. i K. O.
przy uczestnictwie X. O., M. O., Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej
"[...]" w J. i "[...] Bank" Spółki Akcyjnej w W.
o uchylenie się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o przyjęciu
lub odrzuceniu spadku po E. O.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Sformułowane przez wnioskodawców zagadnienie prawne dotyczące problemu przesłanek zakwalifikowania błędu spadkobiercy jako prawnie doniosłego w rozumieniu art. 1019 § 1 i 2 k.c., jak i argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzą do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Przedstawione wywody prawne nie wykazują, by przedstawione zagadnienie cechowało się ono istotnością, a więc było zagadnieniem nowym, dotychczas niewyjaśnionym i nierozwiązanym w orzecznictwie. Wskazany problem prawny był przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który ukształtował jednolitą linię orzecznictwa stwierdzając, że prawna doniosłość błędu w zakresie zastosowania art. 1019 k.c. uzależniona jest nie tylko od tego, by dotyczył on treści przyjęcia spadku i był istotny, ale i od tego, aby nie stanowił następstwa niedołożenia należytej staranności przez spadkobiercę (postanowienia powołane przez skarżącego oraz z dnia 29 listopada 2012 r., II CSK 172/12, M.Pr.Bank. 2013/10/51

i z dnia 1 grudnia 2011 r., I CSK 85/11, nie publ.). Jednolitości tej skarżący nie kwestionują, odmienny natomiast ich pogląd prawny poparty nielicznymi stanowiskami doktryny nie stanowi wystarczającego uzasadnienia dla przyjęcia, że w sprawie występuje problem mający istotne znaczenia dla rozwoju prawa lub precedensowe znaczenie dla rozstrzygnięcia analogicznych spraw.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek uczestnika o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]